

Sygnatura akt VI Ka 555/21

Warszawa, dnia 6 października 2022 r.

1.

2. WYROK

2.1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

3. Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Zawadka

Sędzia: SO Anita Jarząbek-Bocian

SR (del.) Izabela Kościarz – Depta (spr.)

protokolant: p.o protokolanta sądowego Paulina Wiktorska

4. przy udziale prokuratora Waldemara Basteckiego

5. po rozpoznaniu dnia 6 października 2022 r. w Warszawie

6. sprawy

7. A. P., syna J. i E., ur. (...) w O.

8. P. B., syna M. i J., ur. (...) w W.

9. oskarżonych o przestępstwo z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk

10. na skutek apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych i prokuratora

11. od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie

12. z dnia 15 lutego 2021 r. sygn. akt IV K 1171/19

I. zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że:

1. uchyla rozstrzygnięcia z pkt. I i II wyroku w części dotyczącej orzeczenia o karze pozbawienia wolności i zaliczenia okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w odniesieniu do oskarżonego P. B. i w tym zakresie przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie;

2. podwyższa zasądzone w pkt. III wynagrodzenie na rzecz adw. P. D. do kwoty 1033,20 zł;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonych od uiszczenia kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym, przejmując wydatki na rachunek Skarbu Państwa;

IV. zasądza od Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie na rzecz adw. P. C. kwotę 516,60 zł, a na rzecz adw. P. D. kwotę 619,92 zł obejmujące wynagrodzenia za obronę z urzędu w postępowaniu odwoławczym oraz podatek od towarów i usług.

SSO Anna Zawadka SSR (del.) Izabela Kościarz – Depta SSO Anita Jarząbek-Bocian

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 555/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	3		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie z dnia 15 lutego 2021 roku, sygn. akt IV K 1171/19			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	Zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	A. P.	Sytuacja majątkowa oskarżonego	Informacja e - (...)	k. 730
2.1.1.2.	A. P.	Karany	Aktualna karta karna	k. 734 – 737
2.1.1.3.	P. B.	Sytuacja majątkowa oskarżonego	Informacja e - (...)	k. 731
2.1.1.4.	P. B.	Karany	Aktualna karta karna	k. 738 – 742
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty

2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
2.1.1.1	Informacja e - (...)	Załączony dokument urzędowy został sporządzony w przepisanej prawem formie przez organ do tego uprawniony. Stanowi dowód tego, co zostało w nim urzędowo poświadczone. Strony nie kwestionowały autentyczności dokumentu.		
2.1.1.2	Aktualna karta karna	Załączony dokument urzędowy został sporządzony w przepisanej prawem formie przez organ do tego uprawniony. Stanowi dowód tego, co zostało w nim urzędowo poświadczone. Strony nie kwestionowały autentyczności dokumentu.		
2.1.1.3	Informacja e - (...)	Załączony dokument urzędowy został sporządzony w przepisanej prawem		

		<p>formie przez organ do tego uprawniony. Stanowi dowód tego, co zostało w nim urzędowo poświadczone. Strony nie kwestionowały autentyczności dokumentu.</p>	
2.1.1.4	Aktualna karta karna	<p>Załączony dokument urzędowy został sporządzony w przepisanej prawem formie przez organ do tego uprawniony. Stanowi dowód tego, co zostało w nim urzędowo poświadczone. Strony nie kwestionowały autentyczności dokumentu.</p>	
<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH</p>			

ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	<p>Obrońca oskarżonego A. P. zarzuca obrazę przepisów postępowania karnego, mającą wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 391 § 1 k.p.k. w zw. z art. 394 § 2 k.p.k. w zw. z art. 6 k.p.k. poprzez jego zastosowanie, polegające na ujawnieniu bez odczytywania zeznań pokrzywdzonego M. Z. z postępowania przygotowawczego na rozprawie w dniu 8 lutego 2021 roku i zaniechaniu dalszego jego wzywiania na rozprawę, podczas gdy oskarżony i jego obrońca konsekwentnie wnosili o bezpośrednie przesłuchanie pokrzywdzonego przed sądem, co skutkowało ograniczeniem prawa A. P. do obrony.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo			

zasadny albo niezasadny		
<p>Przeprowadzona przez Sąd Okręgowy kontrola instancyjna zaskarżonego orzeczenia pozwala na stwierdzenie, że Sąd Rejonowy nie dopuścił się naruszenia wskazanych przez obrońcę oskarżonego przepisów postępowania.</p> <p>Jak zauważa sam skarżący w treści wniesionej apelacji, zaniechanie przesłuchania przez Sąd I instancji M. Z. spowodowane było niemożnością ustalenia aktualnego miejsca pobytu pokrzywdzonego.</p> <p>Jak podnosi się w orzecznictwie, "gwarancyjna funkcja procesowej zasady &&bezpśredniego przeprowadzenia dowodu w postępowaniu sądowym na rozprawie&&"; nakazuje w sposób bardzo ścisły korzystać z unormowań dopuszczających odstępstwo od tej zasady a to oznacza, że nie wolno aż do chwili zakończenia</p>		

postępowania dowodowego w I instancji rezygnować z podejmowania prób spowodowania stawienictwa na rozprawę świadka" (Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 listopada 2000 roku, sygn. akt IV KKN 645/99). Analiza akt niniejszej sprawy prowadzi do wniosku, że Sąd Rejonowy próby takie podejmował, przeprowadzając wszelkie możliwe czynności zmierzające do ustalenia miejsca pobytu M. Z., między innymi korzystając z pomocy organów ścigania oraz wymieniając korespondencję z Urzędem Skarbowym W. (...) i Zakładem Ubezpieczeń Społecznych. W dalszej części cytowanego wyroku Sąd Najwyższy wskazuje, że "decyzję o odstąpieniu od jego bezpośredniego przesłuchania należy podjąć dopiero bezpośrednio przed zamknięciem przewodu sądowego w I instancji". Z protokołu rozprawy z dnia 8 lutego

2021 roku (k. 625) wprost wynika, że Sąd Rejonowy zastosował przepis art. 391 § 1 k.p.k. w zw. z art. 394 § 2 k.p.k. właśnie bezpośrednio przed zamknięciem przewodu sądowego w sprawie.

Zgodzić należy się ponadto z Sądem I instancji, że zeznania M. Z. złożone w toku postępowania przygotowawczego są kompletne, jasne, spójne i nie budzą wątpliwości co do swojej wiarygodności, dokładnie i konsekwentnie opisując przebieg inkryminowanego zdarzenia. Pozostają one także w zgodzie z zapisem monitoringu z miejsca zdarzenia. Brak jest również podstaw do przyjęcia, że zeznając przed sądem zmieniłby on swoje zeznania czy ujawnił nowe, nieznane dotychczas okoliczności. Tym bardziej zatem nieprzesłuchanie pokrzywdzonego na etapie postępowania sądowego nie miało wpływu na treść wydanego wyroku.

Wniosek			
Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie A. P. od popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k., ewentualnie uchylenie wyroku w zakresie zaskarżenia i w tym zakresie przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Z uwagi na powyższe rozważania, wniosek obrońcy oskarżonego uznać należało za niezasadny.			
Lp.	Zarzut		
3.2.	Obrońca oskarżonego A. P. zarzuca obrazę przepisów postępowania karnego, mającą wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k. oraz art. 410 k.p.k. poprzez dowolną ocenę	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	<p>zgromadzonego materiału dowodowego, niezgodną z zasadami prawidłowego rozumowania oraz wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego, a także zasadą obiektywizmu, polegające na uznaniu za wiarygodne zeznań pokrzywdzonego.</p> <p>Konsekwencją powyższego było dokonanie błędnych ustaleń faktycznych polegających na przyjęciu, że A. P. dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu, działając wspólnie i w porozumieniu z P. B., podczas gdy żadnego działania wspólnego i w porozumieniu ze strony A. P. nie było.</p>			
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>W ocenie Sądu II instancji, Sąd Rejonowy nie dopuścił się naruszenia wskazanych przez apelującego</p>				

przepisów
postępowania.

Stwierdzić należy przede wszystkim, że przekonanie sądu o wiarygodności jednych dowodów i niewiarygodności innych pozostaje pod ochroną przepisu art. 7 k.p.k., jeśli jest poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy, stanowi wyraz rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego, jest zgodne ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego, a nadto zostało wyczerpująco i logicznie uargumentowane w uzasadnieniu wyroku (por. np.: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 lipca 2006 r., II KK 12/06, LEX nr 193084; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 stycznia 2004 r., sygn. WK 26/03, OSNwSK 2004, nr 1, poz. 53). W ocenie Sądu Okręgowego, warunek ten został w przedmiotowej sprawie spełniony.

To, że apelujący nie akceptuje oceny zebranego materiału dowodowego i poczynionych w wyniku tej oceny ustaleń faktycznych, a w środку odwoławczym prezentuje własne oceny i krytykę ocen dokonanych przez sąd I instancji, nie upoważnia do automatycznego uznania, że zaskarżone orzeczenie jest wadliwe.

Zdaniem Sądu Okręgowego, Sąd I instancji prawidłowo ocenił zgromadzony w przedmiotowej sprawie materiał dowodowy. Jak już wskazano w podpunkcie 3.1. niniejszego uzasadnienia, zeznania M. Z. słusznie uznane zostały za wiarygodne, przy czym owej wiarygodności w żaden sposób nie przekreśla fakt jego niestawiennictwa na rozprawie i niezłożenia depozycji w toku postępowania sądowego.

Kontrola instancyjna zaskarżonego wyroku

doprowadziła ponadto do wniosku, że Sąd Rejonowy nie dopuścił się błędu w ustaleniach faktycznych, zasadnie ustalając, że A. P., działając wspólnie i w porozumieniu z P. B., zrealizował znamiona zarzucanego mu czynu zabronionego. Z analizy materiału dowodowego wynika wprawdzie, że to P. B. pierwszy zainicjował kontakt z pokrzywdzonym, a A. P. początkowo był wyłącznie biernie obecny przy współoskarżonym, przyglądając się całej sytuacji, ale okoliczność ta nie wyłącza w żaden sposób udziału oskarżonego P. w całym zdarzeniu. W pierwszej kolejności należy zaznaczyć, że oskarżeni działali w ramach podziału ról, realizując przyjęty plan mający na celu uzyskanie pieniędzy od pokrzywdzonego. Po drugie oskarżony A. P. cały czas akceptował zachowanie P. B., a po pewnym czasie aktywnie przyłączył się do współoskarżonego, żądając od pokrzywdzonego gotówki i

ograniczając mu możliwość ucieczki. Dodatkowo, A. P. i P. B. bezpośrednio przed przedmiotowym zajściem spędzali wspólnie czas i razem podeszli do M. Z., a następnie razem oddalili się z miejsca popełnienia przestępstwa. Z depozycji pokrzywdzonego wynika ponadto, że jego poczucie zagrożenia, presji i bezbronności związane było w dużej mierze właśnie z przewagą liczebną napastników, jak również usytuowaniem oskarżonego A. P., który blokował mu drogę ucieczki (k. 70v.). Powyższe okoliczności prowadzą do jednoznacznego wniosku, że A. P. obejmował swoim zamiarem i świadomością całość znamion czynu zabronionego z art. 280 § 1 k.k. Z uwagi na powyższe okoliczności stwierdzić trzeba, że wyjaśnienia A. P. oraz P. B., w których współoskarżeni próbują sprowadzić udział A. P. w inkryminowanym zdarzeniu wyłącznie do roli biernego

obserwatora, słuszne nie zostały przez Sąd I instancji obdarzone walorem wiarygodności. Podkreślić należy, za Sądem Najwyższym, że "dla przyjęcia konstrukcji współsprawstwa nie jest konieczne, aby każdy z współdziałających w ramach porozumienia realizował własnoręcznie czasownikowe znamię czynności wykonawczej; wystarczy, że swoim zachowaniem, które stanowi istotny wkład we wspólne działanie objęte porozumieniem, zapewnia lub ułatwia realizację uzgodnionego w ramach porozumienia wspólnego przestępczego zamachu".

Postanowienie z dnia 25 listopada 2015 roku, sygn. akt III KK 159/15). Prawidłowo ustalone przez Sąd Rejonowy okoliczności faktyczne przedmiotowej sprawy prowadzą do jednoznacznego wniosku, że zachowanie A. P. bez wątpienia stanowiło istotny wkład w popełnienie

<p>wspólnie i w porozumieniu przestępstwa rozboju na szkodę M. Z., przy czym popełnienie owego przestępstwa objęte było porozumieniem współsprawców, którzy swoim zamiarem obejmowali realizację wszystkich znamion czynu zabronionego z art. 280 § 1 k.k.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie A. P. od popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k., ewentualnie uchylenie wyroku w zakresie zaskarżenia i w tym zakresie przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Wnioski są niezasadne z przyczyn wyżej wskazanych w powodach uznania za niezasadne</p>			

zarzutów. W szczególności należy podkreślić, iż w niniejszej sprawie Sąd I instancji nie naruszył przepisów postępowania poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów. Przekroczenie takie może mieć bowiem miejsce wyłącznie w sytuacji, w której na podstawie prawidłowo zgromadzonych dowodów sąd poczynił ustalenia faktyczne niezgodne wprost z zebranymi dowodami lub wysnuł z tak zgromadzonych dowodów wnioski sprzeczne z zasadami logiki i doświadczenia życiowego, bądź też wnioski wyprowadzone z zebranego materiału dowodowego wyprowadzone zostały z bezzasadnym pominięciem dowodów przeciwnych do poczynionych ustaleń, jak również, gdy bezzasadnie sąd odmówił wiary określonym dowodom. Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych jest tylko wówczas słuszny, gdy

zasadność ocen i wniosków wyprowadzonych przez sąd orzekający nie odpowiada prawidłowości logicznego rozumowania, wskazaniom wiedzy i doświadczenia życiowego. W ocenie Sądu Okręgowego, w niniejszej sprawie nie można stwierdzić, by Sąd Rejonowy przy rozpoznawaniu niniejszej sprawy dopuścił się takich uchybień. Materiał dowodowy został zebrany w sposób wyczerpujący i prawidłowo oceniony przez Sąd Rejonowy. Wniosek o uniewinnienie nie zasługuje na uwzględnienie, albowiem Sąd Rejonowy dokonał prawidłowej oceny materiału dowodowego, która wyraźnie wskazuje na popełnienie przez oskarżonego A. P. przypisanego mu czynu i nie zachodziły żadne okoliczności wyłączające w tym zakresie jego odpowiedzialność karną. Nie zasługuje również na uwzględnienie wniosek o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy

<p>do ponownego rozpoznania w odniesieniu do A. P., albowiem nie zostały spełnione przesłanki z art. 437 § 2 k.p.k. W niniejszej sprawie nie zachodzi konieczność przeprowadzania na nowo przewodu sądowego. Materiał dowodowy został zgromadzony w wyczerpujący sposób i brak jest innych dowodów, które mogłyby zostać przeprowadzone i o które należałoby uzupełnić przewód sądowy.</p>				
Lp.	Zarzut			
3-3.	<p>Obrońca oskarżonego A. P. zarzuca rażąco niewspółmierność orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności w wymiarze 3 lat.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>W ocenie Sądu Okręgowego, rodzaj i wysokość wymierzonej przez Sąd Rejonowy A. P. kary 3 lat</p>				

pozbawienia wolności nie cechują się rażąco niewspółmiernością, wobec czego zarzut obrony uznać należało za niezasadny.

Stwierdzić należy w pierwszej kolejności, że rażąco niewspółmierność kary zachodzi wówczas, gdy Sąd I instancji w sposób jaskrawy nie wyważy rodzaju i wysokości wymierzanej kary z okolicznościami przewidzianymi w art. 53 § 1 i 2 k.k., co skutkować będzie nieproporcjonalnością tej kary. Podkreślić należy przy tym, że na gruncie art. 438 pkt. 4 k.p.k. nie chodzi o każdą ewentualną różnicę w ocenach co do wymiaru kary, ale o różnicę ocen tak zasadniczej natury, iż karę dotychczas wymierzoną nazwać można byłoby, również w potocznym znaczeniu tego słowa, „rażąco” niewspółmierną, to jest niewspółmierną w stopniu nie dającym się zaakceptować. Zmiana zaskarżonego wyroku z powodu rażącej

niewspółmierności
orzeczonej kary
może mieć zatem
miejsce dopiero
wtedy, gdy wykazana
zostanie wyraźna
dysproporcja
między karą
wymierzoną przez
Sąd I instancji a
karą, jaką należałoby
wymierzyć w
następstwie
prawidłowego
zastosowania w
sprawie dyrektyw
wymiaru kary (por.
Wyrok Sądu
Apelacyjnego w
Warszawie z dnia 28
grudnia 2004 roku,
sygn. akt II AKA
514/04).

Zdaniem Sądu
Okręgowego, Sąd
Rejonowy wymierzył
A. P. karę
proporcjonalną i
adekwatną do
okoliczności
przedmiotowej
sprawy, co następnie
w należyty sposób
uzasadnił, dokładnie
omawiając zarówno
okoliczności
przemawiające na
korzyść, jak i na
niekorzyść
oskarżonego. Sąd
Okręgowy w pełni
podziela
przedstawione przez
Sąd I instancji
motywy,
prowadzące do
wymierzenia
podsądnemu kary w
takiej wysokości, jak

<p>wskazano powyżej. Podkreślenia wymaga, że zarzucany podsądnemu czyn zagrożony jest karą pozbawienia wolności od lat 2 do 12, przy czym popelniony on został w zw. z art. 64 § 2 k.k. a więc w warunkach multirecydywy, co obliguje sąd do wymierzenia kary pozbawienia wolności przewidzianej za przypisane przestępstwo w wysokości powyżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia, a ponadto umożliwia wymierzenie owej kary do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę. Sąd Rejonowy natomiast wymierzył A. P. karę 3 lat pozbawienia wolności, a zatem w dolnych granicach ustawowego zagrożenia.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>Dorozumiany w związku z treścią podniesionego zarzutu wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez złagodzenie</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

wymierzonej A. P. kary 3 lat pozbawienia wolności.			
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Z uwagi na powyższe rozważania, wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez złagodzenie wymierzonej A. P. kary 3 lat pozbawienia wolności uznać należało za niezasadny.			
Lp.	Zarzut		
3.4.	Prokurator oraz obrońca oskarżonego P. B. podnieśli bezwzględną przyczynę odwoławczą z art. 439 § 1 pkt 7 k.p.k., polegającą na orzeczeniu względem P. B. kary pozbawienia wolności w wymiarze "4" lat, przy jednoczesnym zapisaniu słownym wymiaru kary poprzez użycie słowa "trzech", co czyni orzeczenie wewnętrznie sprzecznym i	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	uniemożliwia jego wykonanie.			
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
<p>Kontrola instancyjna zaskarżonego orzeczenia wykazała, że podnoszony przez apelujących zarzut wystąpienia w przedmiotowej sprawie bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 7 k.p.k. jest zasadny. Sąd Rejonowy bowiem, orzekając wobec P. B. karę pozbawienia wolności, określił za pomocą zapisu cyfrowego wysokość owej kary na 4 lata, po czym w zapisie słownym wysokość tejże kary określił już na lat 3.</p> <p>Stwierdzić należy, że zamieszczenie w treści wyroku dwóch odmiennych oznaczeń określających wysokość kary powoduje w istocie niemożność ustalenia, w jakim wymiarze faktycznie karę tę orzeczono. Taki sposób procedowania nie</p>				

tylko jest sprzeczny z wynikającym z treści art. 413 § 2 pkt 2 k.p.k. wymogiem redagowania orzeczenia, w tym także rozstrzygnięcia o karze, w sposób zrozumiały i jednoznaczny, ale również powoduje wewnętrzną sprzeczność wyroku, uniemożliwiającą w tej części jego wykonanie (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 października 2015 roku, sygn. akt III KK 235/15 oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 marca 2020 roku, sygn. akt V KK 338/19).

Sąd Rejonowy w treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku wskazał wprawdzie, że wysokość kary pozbawienia wolności wymierzonej P. B. wynosić ma 4 lata. Zgodnie jednakże z ugruntowanym stanowiskiem doktryny i judykatury, nie jest możliwe usunięcie zawartej w wyroku sprzeczności przy orzekaniu kary lub środka karnego między reakcją karną wyrażoną cyfrą oraz wyrażoną

słownie ani w trybie przepisów prawa karnego wykonawczego (art. 13 § 1 k.k.w.), ani też w oparciu o art. 105 § 1 k.p.k., jako tzw. oczywistej omyłki pisarskiej. Sprostowanie orzeczenia w zakresie oczywistej omyłki pisarskiej lub rachunkowej nie może bowiem sprowadzać się do sprostowania w tym trybie merytorycznych elementów wyroku. Ingerencja zaś w materialną treść wyroku w trybie art. 105 § 1 k.p.k. (np. zmiana lub uzupełnienie orzeczenia co do kary) nie pociąga za sobą skutków prawnych. Z uwagi na powyższe, przedmiotowe uchylenie Sądu Rejonowego istotnie stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą z art. 439 § 1 pkt 7 k.p.k., czego konsekwencją musiało być uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej orzeczenia o karze pozbawienia wolności i zaliczenia okresu rzeczywistego

<p>pozbawienia wolności w odniesieniu do oskarżonego P. B. i przekazanie w tym zakresie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>Prokurator oraz obrońca oskarżonego P. B. wnoszą o uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej orzeczenia o karze i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania sądowni I instancji.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Z uwagi na powyższe rozważania, wniosek prokuratora oraz obrońcy oskarżonego P. B. uznać należało za zasadny.</p>			
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>			

4.1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Całość wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie z dnia 15 lutego 2021 roku, sygn. akt IV K 1171/19, z wyjątkiem zmian opisanych w podpunkcie oraz 5.3.1. niniejszego uzasadnienia.		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Apelacja obrońcy oskarżonego A. P. nie jest zasadna i nie zasługuje na uwzględnienie, bowiem nie zawiera takich argumentów, które winny skutkować zmianą zaskarżonego		

orzeczenia, lub jego
uchyleniem i
przekazaniem
sprawy do
ponownego
rozpoznania przez
Sąd pierwszej
instancji. Dokonana
przez Sąd meriti
ocena
zgromadzonego
materiału
dowodowego w
sprawie, w zakresie,
w jakim dał
on podstawy do
przypisania winy
oskarżonemu, nie
ma charakteru
dowolności, a tym
samym nie doszło
w sprawie do
naruszenia zasady,
leżącej u podstaw
prawidłowego
wyrokowania, czyli
swobodnej oceny
dowodów (art. 7
k.p.k.). Ustalenia
faktyczne, jakie na
podstawie
zgromadzonych
dowodów poczynił
w tym zakresie
Sąd Rejonowy, Sąd
Odwoławczy ocenia,
jako prawdziwe
i dowodom tym
odpowiadające. Sąd
ten nie dopuścił
się obrazy przepisów
postępowania, ani
nie popełnił błędu w
ustaleniach
faktycznych,
przeprowadził
niezbędne dla
prawidłowego
wyrokowania
dowody i tak

zgromadzony materiał dowodowy ocenił w sposób wszechstronny oraz pozbawiony błędów natury faktycznej, czy też logicznej. Reasumując, Sąd Rejonowy nie dopuścił się uchybień, o jakich mowa w apelacji, jak i żadnych innych, które Sąd Okręgowy brałby pod uwagę z urzędu w odniesieniu do oskarżonego A. P.. Właściwie zgromadził materiał dowodowy, który zasługiwał na wiarę i w sposób prawidłowy, z poszanowaniem art. 7 k.p.k., jak i bez naruszenia art. 5 § 2 k.p.k. zrekonstruował stan faktyczny. Również kara wymierzona za przypisane przestępstwo nie nosi znamion rażąco niewspółmiernie surowej. W tym stanie rzeczy apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie, skutkiem czego zaskarżony wyrok utrzymano w mocy.

1.8. **Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji**

5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwięźle o powodach zmiany			
1.9. <i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>			
1.1.7. <i>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia</i>			
5.3.1.1.1.	Uchylenie wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie z dnia 15 lutego 2021 roku, sygn. akt IV K 1171/19, w części dotyczącej orzeczenia o karze pozbawienia wolności i zaliczenia okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w odniesieniu do oskarżonego P. B. i przekazanie w tym zakresie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.	# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylecia			

<p>Zasadny okazał się podnoszony przez prokuratora oraz obrońcę oskarżonego P. B. zarzut wystąpienia w niniejszej sprawie bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 7 k.p.k., polegającej na orzeczeniu względem P. B. kary pozbawienia wolności w wymiarze "4" lat, przy jednoczesnym zapisaniu słownym wymiaru kary poprzez użycie słowa "trzech", co czyni orzeczenie wewnętrznie sprzecznym i uniemożliwia jego wykonanie. Zgodnie z treścią art. 439 k.p.k., zaskarżone orzeczenie dotknięte bezwzględną przyczyną odwoławczą należy uchylić.</p>			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	

<p>Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia</p>			
<p>5.3.1.4.1.</p>		<p># art. 454 § 1 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uchylenia</p>			
<p>1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</p>			
<p>Przy ponownym rozpoznaniu sprawy, z uwagi na to, że sposób przeprowadzenia przez Sąd I instancji postępowania dowodowego nie miał wpływu na uchylenie zaskarżonego wyroku w opisanym powyżej zakresie, Sąd Rejonowy, rozpoznając ponownie sprawę, może przestać na ujawnieniu dowodów, zgodnie z art. 442 § 2 k.p.k.</p> <p>Przy ponownym rozpoznaniu sprawy, Sąd meriti powinien w jednoznaczny</p>			

sposób sformułować
orzeczenie o
wysokości kary
wymierzonej P. B.,
mając jednocześnie
na względzie
dyrektywy płynące z
art. 443 k.p.k.

Pokreślenia

wymaga, że w
przypadku uchylenia
wyroku Sądu I
instancji i
przekazaniu sprawy
do ponownego
rozpoznania
wyłącznie w zakresie
rozstrzygnięcia o
karze, powstaje
tzw. horyzontalna
prawomocność
części wyroku. Sąd,
któremu przekazano
sprawę do
ponownego
rozpoznania, jest w
zasadzie związany
rozstrzygnięciem w
kwestii winy, ustaleń
faktycznych i
wykładni prawa
zawartymi w
prawomocnej części
wyroku i tylko w
wyjątkowych
sytuacjach może
wyjść poza granice
rozpoznawanej
sprawy (art. 442 § 1
k.p.k.).

1.10. **Inne
rozstrzygnięcia
zawarte w
wyroku**

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	<p>Sąd Okręgowy zwolnił oskarżonych od uiszczenia kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym, przejmując wydatki na rachunek Skarbu Państwa. Zgodnie bowiem. z art. 624 § 1 k.p.k., sąd może zwolnić oskarżonego lub oskarżyciela posiłkowego w całości lub w części od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, jeżeli istnieją podstawy do uznania, że uiszczenie ich byłoby dla nich zbyt uciążliwe ze względu na sytuację rodzinną, majątkową i wysokość dochodów, jak również wtedy, gdy przemawiają za tym względy słuszności. W ocenie Sądu Okręgowego, okoliczności przedmiotowej</p>	

sprawy, zwłaszcza sytuacja materialna oskarżonych, uzasadniały zwolnienie ich od ponoszenia kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym. W odniesieniu do oskarżonego P. B. rozstrzygnięcie o kosztach dotyczy wyłącznie postępowania w części, w jakiej wyrok sądu I instancji nie został uchylony i przekazany Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zasądził od Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie na rzecz adw. P. C. kwotę 516,60 złotych, a na rzecz adw. P. D. kwotę 619,92 złote, obejmujące wynagrodzenie za obronę z urzędu w postępowaniu odwoławczym oraz podatek VAT. Zgodnie bowiem z § 17 ust. 2 pkt. 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa

	<p>kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, opłata za obronę przed sądem okręgowym jako drugą instancją wynosi 420 złotych. Kwotę należną adw. P. D., z uwagi na jego dwukrotną obecność na rozprawie apelacyjnej, na podstawie § 20 ww. Rozporządzenia, należało podwyższyć o 20% z 420 złotych, tj. o 84 złote. Powyższe opłaty należało następnie, zgodnie z § 4 ust. 3 ww. Rozporządzenia, podwyższyć o kwotę podatku VAT.</p>	
<p>7. PODPIS</p>		
<p>SSO Anita Jarząbek – Bocian SSO Anna Zawadka SSR del. Izabela Kościarz – Depta</p>		

<p>1.11. Granice zaskarżenia</p>		
<p>Kolejny numer załącznika</p>	<p>1</p>	
<p>Podmiot wnoszący apelację</p>	<p>Prokurator</p>	

Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok w części co do kary w zakresie oskarżonego P. B.	
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	

#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# Zmiana

1.12. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	2
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego A. P.
Rozstrzygnięcie, brak albo rozstrzygnięcia	wyrok w całości w części dotyczącej A. P.

ustalenie, którego dotyczy apelacja			
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli		

	mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# Zmiana

1.13. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	3	
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego P. B.	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok w całości w części dotyczącej P. B.	

0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# Zmiana